

1.
Matilda Nilsson, Br. Hoby Ålderdomshem;
född den 1 december 1849.

Meddelarinnan om sig själv.

Jag är född i Åjuramåla i Fingsved.
Far var Niklas Nilsson och mor Sigrid Pösa-
hamnsdotter. De voro också däruppi från.
Sen kom jag till Karlhamn en tid, men
så hade jag min syster och sväger i
Björstorp, och då kom jag till dem. Hon be-
fände Maria och hvar Sven Mattsson. Han var
mjölnare och hade gamla riksdagsgårdens
och kvarnen.

Björstorp, en by i Br. Hoby sn.

Skogsstuvau.

När min far sjönte, fick han en gång se ett funksimmer, som var så mycket vackert, och han skulle upp på ett berg för att se henne bättre, men då försann hon, och så skrattade det i skogen. När han skulle gå hem, kom han bara till ett kär, och han kunde inte hitta vägen. Då tog han och vände tillbaka, och då var han vid själva stugårdens tröskel.

132.
Brönnen 18
Br. Stoby 1²
1931

3.
Appt. Kåren Jönsson
Ber. Tilla Wäster
Näcken. 7. 1849 i Tingsryd

Det var ett funktimmer, som
var och klappade, och då fick hon se en
vetebulle, som flöt på vattuet. "Det är synd,
att den skall ligga där", tänkte hon, "jag kan
ju ta hem den". Och hon gick allt längre och
längre ut i vattuet, ända tills det gick henne
upp under armarna. Sen vågade hon inte mer.
Och det var noch näcken det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3132

Det var några barn, som lekte på
en äng, och där var en stor häst, och alla barn-
men kravlade sig upp på hästen. Så var där
en liten, som inte kunde komma upp, och
han sa: "Ja' nåcker inte upp, ja' nåcker inte
upp." Men då, för hästen i syn. Det var nåcken
de, som förunderat sig till häst.

Tomten.

Det var en bonde, som aldrig kunde få avtrasket; han fick så mycket sä. Så skulle han se, hur det kom sig. Och då såg han så många tomter; somliga hade mer och andra mindre att bära. Så var det en liten stackare som hade ett enda skä, och när han hade det, sa han: "Hå, hå, ja, ja." Då sa bonden: "Jo, nu tyckte du, du hade en böda att bära." - "Jaså", sa tomtefar, "du skall väl få mindre då. Och sen drog de från honom i stället, så att han blev så fattig, så fattig.

Övernaturliga omnar.

Jag och en flicka till var hos min svägers Sven Mattsson i Björkstorp och risade (= råfsade ris och tork löv). Då gick vi ut en hopar omnar i gräset; det var i hundrade-tal. Jag sprang efter drängen, och han kackade bara en liten spana på dem, och alla sprang ut i skurmen, då fort de nästingen kom de.

1) En lag i Br. Holey en.

En klok gubbe.

Päal Olofsson i Backarygd hade svart
konstbok. - De hade skulit en hel summa
råg för en bonde, och han gick till Päal. "Vill
du se, vem som gjort det?" sa Päal, och han
visade honom det.

Om ett guldskepp.

I Ernst Johansson's mark i Hålsjö
skall det vara ett guldskepp, men det är
vår ingen som har sett det, och jag vet inte,
vad det är för ett skepp.